Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
NIILA JÄÄSKINENA
přednesené dne 16. července 2015 [1]

Věc C-617/13 P

Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, (dříve Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA)
Repsol Petróleo, SA
Repsol, SA
proti

Evropské komisi

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Španělský trh se silničním bitumenem — Pojem skutečnosti, ‚které předtím nebyly Komisi známy', ve smyslu bodu 23 posledního pododstavce oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut"

I – **Úvod**

1. Společnosti Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA a Repsol SA (dále jen „Repsol a další") se svým kasačním opravným prostředkem domáhají, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Repsol Lubricantes y Especialidades a další v. Komise (T-496/07, dále jen „napadený rozsudek") [2], kterým Tribunál zamítl jejich žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 4441 final [3] (dále jen „sporné rozhodnutí"), jakož i jejich podpůrný návrh na snížení pokuty, která jim byla uložena [4].

2. V souladu s žádostí Soudního dvora se toto stanovisko omezí na analýzu druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který v podstatě nadnáší otázku výkladu oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů, ve znění z roku 2002 [5] (dále jen „sdělení o shovívavosti z roku 2002").

II – **Právní rámec**

3. V hlavě B sdělení o shovívavosti z roku 2002, nadepsané „Snížení pokuty", bod 23 stanoví:

„Komise v každém konečném rozhodnutí přijatém na konci správního řízení určí:

a) zda důkazy, které podnik předložil, představovaly významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise v té době vlastnila;

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — EU:T:2013:464.

3 — Rozhodnutí ze dne 3. října 2007, v řízení podle článku 81 ES [věc COMP/38.710 – Bitumen (Španělsko)].

4 — Pro úplnost připomínám, že projednávaná věc spadá do skupiny kasačních opravných prostředků podaných k Soudnímu dvoru proti rozsudkům Tribunálu týkajícím se sporného rozhodnutí. Mé stanovisko ve věci C-603/13 P, Galp Energía España a další, která je součástí této skupiny, bude předneseno dne 16. července 2015.

5 — Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).

b) úroveň snížení, na kterou má podnik nárok […]

Při určování úrovně snížení v každém z těchto pásem Komise přihlédne k době, kdy byly předloženy důkazy splňující požadavky bodu 21, a k míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu. Může také vzít v úvahu rozsah a stálost jakékoli spolupráce, kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy.

Pokud podnik kromě toho poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanovení pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil."

III – **Skutečnosti předcházející sporu**

4. Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 91 napadeného rozsudku, na který se odkazuje.

5. V případě potřeby stačí připomenout, že dne 20. června 2002 předložila společnost British Petroleum (dále jen „BP") žádost o shovívavost na základě sdělení o shovívavosti z roku 2002 týkající se všech dohod v rozporu s článkem 101 SFEU na trhu penetračního bitumenu ve Španělsku [6]. Dne 31. března 2004 podaly společnost Repsol a další žádost o snížení pokuty na základě téhož sdělení.

6. Dne 3. října 2007 přijala Komise sporné rozhodnutí. Komise přiznala společnosti BP právo na ochranu před pokutou, která jí měla být za běžných okolností uložena, poté, co shledala, že splňuje podmínky stanovené v bodě 11 sdělení o shovívavosti z roku 2002 [7]. Pokud jde o žádost společnosti Repsol a dalších, Komise vůči nim uplatnila snížení 40 % částky pokuty, která jim měla být za běžných okolností uložena [8]. Společnost Repsol a další byly v důsledku toho prohlášeny za společně a nerozdílně odpovědné za zaplacení pokuty ve výši 80 496 000 eur.

7. Návrhem došlým Soudu prvního stupně ve dnech 18. až 20. prosince 2007 zpochybnily společnost Repsol a další obsah sporného rozhodnutí a navrhly jeho částečné nebo úplné zrušení. Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl všech osm žalobních důvodů uplatněných na podporu jejich návrhových žádání znějících na zrušení a změnu rozhodnutí.

IV – **Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení**

8. Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 27. listopadu 2013 podaly společnost Repsol a další kasační opravný prostředek, kterým se domáhají, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a sporné rozhodnutí, snížil pokutu, konstatoval, že řízení před Tribunálem bylo nepřiměřeně a neodůvodněně dlouhé, a uložil Komisi náhradu nákladů řízení. Komise navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil společnosti Repsol a dalším náhradu všech nákladů řízení.

9. Účastnice řízení předložily Soudnímu dvoru písemné stanovisko a byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 15. dubna 2015.

6 — Ostatními zúčastněnými stranami byly kromě společnosti BP též tyto podniky: Productos Asfalticos, SA, Nynäs Petroleo SA a Galp Energía España SA.

7 — Tyto podmínky se týkají spolupráce s Komisí, ukončení účasti v protiprávním jednání a neučinění kroků, které by nutily ostatní podniky k účasti na protiprávním jednání (bod 573 odůvodnění sporného rozhodnutí).

8 — Viz bod 580 odůvodnění sporného rozhodnutí.

V – **Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku**

A – *Argumenty účastnic řízení*

10. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Repsol a další Tribunálu vytýkají, že se v bodech 339 až 349 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že potvrdil výklad pojmu „skutečnosti, které předtím nebyly Komisi známy“ podaný Komisí a uplatnění tohoto pojmu tímto orgánem, ve smyslu bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002. Uvedený bod přitom podle nich neodkazuje na pouhé fyzické držení dokumentů, ale vyžaduje zohlednění odlišného kritéria, které společnost Repsol a další označují jako „kognitivní kritérium“.

11. Společnost Repsol a další zdůrazňují, že právě jejich vylíčení skutečností umožnilo Komisi zjistit skutečné trvání kartelové dohody, a sice že tato dohoda netrvala pouze do roku 1998, jak o tom společnost BP informovala Komisi, ale až do roku 2002. Společnosti Repsol a dalším by tak neměla být uložena pokuta za období od roku 1998 do roku 2002.

12. Kromě toho je odůvodnění napadeného rozsudku podle výše uvedených společností nejasné, pokud jde o právní argumentaci uplatněnou společností Repsol a dalšími v řízení v prvním stupni. Bod 343 napadeného rozsudku, který odůvodňuje nepoužití bodu 23 sdělení o shovívavosti z roku 2002, neodpovídá na argumentaci společnosti Repsol a dalších, podle které nejenže společnost Repsol a další předložily v žádosti o shovívavost dokumenty prokazující skutečné trvání kartelové dohody, ale jejich vylíčení skutečností umožnilo Komisi zjistit, že společnost BP nepodala pravdivé informace o trvání kartelové dohody.

13. Komise tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný. S ohledem na žalobní důvod uplatněný společností Repsol a dalšími v řízení v prvním stupni (oddíl 3.3 žaloby)[9] tyto společnosti nikdy netvrdily, že mají nárok na snížení pokuty na základě uplatnění tzv. „kognitivního“ kritéria.

14. Komise má za to, že tento důvod kasačního opravného prostředku je každopádně neodůvodněný. Připomíná, že závěr Tribunálu, podle něhož Komise byla již určitou dobu informována o existenci kartelové dohody, je skutkovým zjištěním spadajícím do posuzovací pravomoci Tribunálu[10]. Konečně poukazuje na to, že s ohledem na bod 7 sdělení o shovívavosti z roku 2002 je snížení pokut vyhrazeno pro podniky, které Komisi poskytnou důkazy, jež přidají významnou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní. Ostatně kritérium navrhované společností Repsol a dalšími lze jen stěží, ne-li vůbec, uplatnit.

B – *K přípustnosti druhého důvodu kasačního opravného prostředku*

15. S ohledem na tvrzení Komise, podle kterých je druhý důvod kasačního opravného prostředku novým důvodem, je třeba nejprve rozhodnout o přípustnosti tohoto důvodu.

9 — Tento bod odkazoval na údajné „zjevně nesprávné posouzení nebo podpůrně na porušení obecných zásad legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení, když stanovil procentuální výši snížení pokuty na základě sdělení o shovívavosti“.

10 — Usnesení Otis Luxembourg a další v. Komise (C-494/11 P, EU:C:2012:356, bod 88).

16. V tomto ohledu je třeba připomenout, že z článku 58 statutu Soudního dvora vyplývá, že důvody kasačního opravného prostředku musí být založeny na argumentech vycházejících z řízení před Tribunálem. Kromě toho podle čl. 170 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora nemůže účastník řízení změnit předmět sporu tím, že uplatní důvod, který před Tribunálem neuplatňoval, ačkoliv mohl, poprvé až před Soudním dvorem, jelikož by mu to umožnilo, aby Soudnímu dvoru předložil spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál. Takový důvod je tedy ve stadiu řízení o kasačním opravném prostředku nutno považovat za nepřípustný [11].

17. Pokud jde o žalobu v prvním stupni, je třeba podotknout, že její oddíl 3.3.1 byl nadepsán „zjevně nesprávné posouzení procentuální míry snížení z důvodu spolupráce s Komisí, v rámci sdělení o shovívavosti“. Z bodu 147 žaloby, který se nachází v uvedeném oddíle, vyplývá, že společnost Repsol a další tím, že uvedly, že byly druhými podniky, které požádaly o shovívavost s cílem dosáhnout snížení pokuty, měly jasně na mysli bod 23 sdělení o shovívavosti z roku 2002, když Komisi vytýkaly, že nezohlednila přidanou hodnotu poskytnutých informací a datum, kdy byla žádost o shovívavost podána.

18. Navíc z bodů 150 až 157 žaloby vyplývá, že tato problematika byla předmětem diskuze ve věci samé v řízení v prvním stupni, přestože nebyla projednána pod označením tzv. „kognitivního“ kritéria. Zejména v bodě 156 žaloby v prvním stupni bylo sporné rozhodnutí jasně kritizováno v tom, že neuplatnilo bod 23 sdělení o shovívavosti z roku 2002. Navíc v bodě 157 uvedené žaloby společnost Repsol a další tvrdily, že poskytly informace, jež umožnily vyložit dokumenty, na které Komise odkazuje, a zjistit skutečnosti nastalé v období od roku 1998 do roku 2002.

19. Pokud jde o napadený rozsudek, Tribunál v bodech 339 až 349 napadeného rozsudku rozhodl o sporném odmítnutí ze strany Komise přiznat společnosti Repsol a dalším možnost uplatnit bod 23 poslední pododstavec sdělení o shovívavosti z roku 2002 z toho důvodu – podle bodu 592 odůvodnění sporného rozhodnutí – že Komise již měla před tím, než dne 31. března 2004 obdržela prohlášení společnosti Repsol přiložené k její žádosti podané na základě zmíněného sdělení z roku 2002, k dispozici relevantní informace obsažené v dokumentech z téže doby získaných během ověřování ve dnech 1. a 2. října 2002. Konkrétně z bodu 343 napadeného rozsudku vyplývá, že „žalobkyně tedy neprávem tvrdí, že informace, které Komisi umožnily zjistit, že kartelová dohoda nadále trvala od roku 1998 do roku 2002, předložila společnost Repsol ve své žádosti podané na základě sdělení z roku 2002“.

20. Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám považuji projednávaný důvod kasačního opravného prostředku za přípustný.

C – *Ke kritériím použití bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 Komisí*

1. Obecné poznámky k bodu 23 poslednímu pododstavci sdělení o shovívavosti z roku 2002

21. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Repsol a další vytýkají Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, které má vliv na výklad sdělení o shovívavosti z roku 2002.

22. Stručně připomínám, že cílem programů shovívavosti je dosáhnout přiznání protiprávního jednání jeho pachateli, aby tak urychleně a úplně ustalo. Toto rychlé a spolehlivé odhalení odpovídá obecnému zájmu trhů a ochraně individuálních zájmů obětí kartelů [12].

11 — Rozsudek Elf Aquitaine v. Komise (C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 35).

12 — Chaput, Y., „Philosophie des programmes de clémence et de transaction“, v *Clémence et transaction en matière de concurrence – Actes du colloque ze dne 19. ledna 2005*, s. 5, k dispozici na stránkách CREDA (www.creda.ccip.fr).

23. Za tímto účelem a v zájmu transparentnosti přijala Komise pokyny, ve kterých uvádí, z jakého důvodu zohlední určité okolnosti protiprávního jednání a důsledky, které z těchto okolností mohou vyplývat pro výši pokuty. Jedná se tedy o orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se správní orgán může v konkrétním případě odchýlit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení [13].

24. Pokud jde o sdělení o shovívavosti z roku 2002, Tribunál rozhodl, že smyslem tohoto sdělení je přimět podniky účastnící se protiprávních kartelových dohod ke spolupráci s Komisí v rámci boje proti kartelům. Z tohoto pohledu je cílem bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 odměnit podnik, byť nepodal jako první žádost o ochranu před pokutami týkající se předmětné kartelové dohody, pokud se důkazy poskytnuté určitým podnikem vztahují ke skutečnostem, na jejichž základě Komise změní svůj dosavadní závěr o závažnosti nebo trvání kartelové dohody [14].

25. S ohledem na uvedené charakteristické znaky sdělení a vzhledem k tomu, že řízení o shovívavosti představuje výjimku ve vztahu k ustanovením unijního práva zakazujícím protisoutěžní kartelové dohody, vyžaduje zásada právní jistoty striktní výklad ustanovení sdělení o shovívavosti z roku 2002.

2. K pojmu „skutečnosti, které předtím nebyly Komisi známy“

26. Připomínám, že se bod 23 poslední pododstavec sdělení o shovívavosti z roku 2002 týká důkazů o „skutečnostech, které předtím nebyly Komisi známy“. Diskuze vyvolaná projednávanou věcí dokládá, že znění uvedeného bodu může být vykládáno dvěma různými způsoby.

27. Podle gramatického výkladu se jedná o *nevědomost* Komise o relevantních skutečnostech, což patrně vyplývá i z jiných jazykových znění [15].

28. Druhý výklad, k němuž se přikláním, může v uvedených výrazech spatřovat objektivní kritérium použitelné na *sdělení* nebo *předání* důkazů Komisi, které tak umožňují odlišit důkazy týkající se nových skutečností od důkazů, které má Komise již k dispozici [16]. Podle mého názoru je tento druhý výklad více v souladu s prvními dvěma pododstavci bodu 23 sdělení o shovívavosti z roku 2002, které se týkají držení důkazů jakožto kritéria vymezujícího přidanou hodnotu, aniž zmiňují vědomost Komise.

29. Podle judikatury ze znění bodu 23 sdělení o shovívavosti z roku 2002 vyplývá, že jím stanovená částečná ochrana před pokutami vyžaduje, aby byly splněny dvě podmínky, a to *zaprvé*, že dotyčný podnik jako první prokázal skutečnosti, které předtím nebyly Komisi známy, a *zadruhé*, že kvůli těmto skutečnostem, které mají přímý dopad na posouzení závažnosti nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise může dospět k novým závěrům o protiprávním jednání. Soudní dvůr konkrétně zdůraznil, že výrazy „skutečnosti, které [...] nebyly Komisi známy“, týkající se první z těchto podmínek jsou jednoznačné a umožňují použít restriktivní výklad bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 v tom smyslu, že se omezí na případy, kdy určitá společnost zúčastněná na kartelové dohodě poskytne Komisi novou informaci týkající se závažnosti nebo trvání protiprávního jednání, a že se vyloučí případy, kdy společnost poskytla pouze důkazy umožňující posílit důkazy o existenci protiprávního jednání [17].

13 — Rozsudky Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise (C-397/03 P, EU:C:2006:328, bod 91) a Chalkor v. Komise (C-386/10 P, EU:C:2011:815, body 59 až 60).

14 — Rozsudek Transcatab v. Komise (T-39/06, EU:T:2011:562, body 378 až 382).

15 — Anglické znění: „In addition, if an undertaking provides evidence relating to facts previously unknown to the Commission[…]“; německé znění: „Falls ein Unternehmen Beweismittel für einen Sachverhalt vorlegt, von denen die Kommission zuvor keine Kenntnis hatte […]“.

16 — Můj výklad bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 vychází z obecně uznávaného rozlišení mezi právní skutečností, jež má být prokázána („Beweistatsache“), a použitým důkazním prostředkem („Beweismittel“).

17 — Rozsudek LG Display a LG Display Taiwan v. Komise (C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 79) a v tomto smyslu též usnesení Kuwait Petroleum a další v. Komise (C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 19).

30. Tento výklad nachází oporu ve skutečnosti, že účinnost programu shovívavosti by byla narušena, kdyby podniky ztratily motivaci být prvním, kdo poskytne Komisi informace upozorňující na kartelovou dohodu [18].

31. Z obecného hlediska vede projednávaná věc k zamyšlení nad dosahem výše citované judikatury. Hypotéza, jež by mohla způsobit použití bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002, kterou se judikatura ještě nezabývala, je podle mého názoru taková hypotéza, podle které druhý oznamující podnik poskytne důkaz umožňující Komisi „rozluštit" důkazy, které má již k dispozici, ale kterých nevyužila z důvodu chybějící „klíčové" informace poskytnuté následně. Taková možnost nespadá pod „posílení", nýbrž pod „vytvoření" nového důkazu.

32. V projednávané věci však musím konstatovat, že „kognitivní" kritérium, které zastává společnost Repsol a další, je irelevantní, neboť neobstojí při zkoumání založeném na „základní právní logice" [19], která se uplatní na mechanismus shovívavosti, jak vyplývá ze sdělení Komise.

33. S ohledem na základní právní logiku je totiž nesporné, že Komise jakožto orgán, jinými slovy kolektivní orgán, nemá takovou kognitivní schopnost, jakou má jednotlivec, ale může ji mít pouze metaforicky [20].

34. Kromě toho klasická pravidla týkající se právních následků spojených se sdělením skutečností nebo informací vycházejí z domněnky, že držení sděleného dokumentu odpovídá znalosti jeho obsahu [21]. V opačném případě by celá řada občanskoprávních, správních nebo procesních ustanovení pozbyla účinku.

35. Podle mého názoru se taková logika vztahuje *mutatis mutandis* i na bod 23 poslední pododstavec sdělení o shovívavosti z roku 2002. Komise je tedy obeznámena se skutečnostmi, o kterých jí byly poskytnuty důkazy, a to nezávisle na zjištění, zda uvedené důkazy byly či nebyly jejími zaměstnanci, úředníky nebo útvary posouzeny a analyzovány. V tomto ohledu podotýkám, že podle bodu 23 druhého pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 „Komise přihlédne k době, *kdy byly* předloženy *důkazy* […]" [22].

36. Odlišný přístup by nejen vyvolal nepřekonatelné důkazní obtíže, ale též by vedl k právní nejistotě nepřijatelné pro podniky, které podaly žádosti o ochranu v rámci shovívavosti.

37. Představme si, že dva podniky, A a B, zašlou Komisi dokumenty téže hodnoty s měsíčním odstupem. Posouzení žádostí je svěřeno dvěma úředníkům příslušného útvaru Komise. Úředník AA, který je pověřen posouzením žádosti podané podnikem A, jež došla jako první, je přitom znám svojí pečlivostí a pomalostí. V konečném důsledku je to tedy úředník BB, který je pověřen posouzením žádosti podniku B, kdo jako první dospěje k závěru, že tato druhá žádost obsahuje důkazy, které

18 — V tomto smyslu rozsudek LG Display a LG Display Taiwan v. Komise (EU:C:2015:258, bod 84) a usnesení Kuwait Petroleum a další v. Komise (C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 20).

19 — Odkazuji zde na různé hypotézy, které nebyly teoreticky rozebrány z důvodu jejich samozřejmosti, které jsou základem pojetí naší právní kultury.

20 — Vědomost či nevědomost Komise o určité skutečnosti tak může být určena pouze prostřednictvím vědomosti získané některým z jejích zaměstnanců nebo úředníků. Tzv. „kognitivní" kritérium, které navrhuje společnost Repsol a další, by vyžadovalo určení jednotlivců, jejichž vědomost je dostačující k prokázání vědomosti daného orgánu.

21 — Obvykle se za platné oznámení považuje osobní předání a některá další předání, např. doporučeným dopisem s doručenkou. Adresát nemůže namítat, že dopis obdržel, ale že jeho obsah neznal, jelikož jej neotevřel.

22 — Zvýrazněno autorem tohoto stanoviska.

odůvodňují ochranu [23]. Úředník AA předloží tentýž závěr o týden později ve vztahu k podniku A. V takovém případě by použití tzv. „kognitivního“ kritéria mělo za následek to, že by podnik A ztratil možnost získat ochranu. To podle mého názoru dokládá, že takovéto kritérium není slučitelné s cíli sdělení o shovívavosti ani se zásadou právní jistoty.

38. Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám musí být vědomost určena ve vztahu k důkazům, které již Komise měla k dispozici v okamžiku podání druhé žádosti o shovívavost. Hlavní funkcí bodu 23 posledního pododstavce sdělení o shovívavosti z roku 2002 je tedy určit pořadí a seznam informací nebo důkazů poskytnutých Komisi [24].

3. K odůvodnění Tribunálu v napadeném rozsudku

39. V bodech 339 až 349 napadeného rozsudku vycházel Tribunál ze dvou hlavních poznatků. Nejprve odkázal na bod 592 sporného rozhodnutí, jehož obsah nebyl zpochybněn a z něhož vyplývá, že Komise skutečně měla k dispozici dokumenty prokazující trvání kartelu v letech 1998 až 2002. Tribunál tak považoval za prokázané, že bod 592 sporného rozhodnutí, který odkazoval na dalších 38 bodů odůvodnění, stačil k odmítnutí výtek uplatněných společností Repsol a dalšími. Zadruhé, vzhledem k tomu, že tato skutečnost byla podle Tribunálu prokázána, posoudil Tribunál přidanou hodnotu skutečností uvedených společností Repsol, které se týkají předmětného období, a dospěl k závěru, že nemohou být považovány za propůjčující jejich spolupráci výjimečnou přidanou hodnotu.

40. V tomto ohledu připomínám, že Soudní dvůr ve věci LG Display a LG Display Taiwan v. Komise shledal, že „z […] napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál v rámci svého svrchovaného posouzení skutkových okolností uvedl, přičemž v této souvislosti nebylo tvrzeno žádné zkreslení, že ‚v okamžiku prohlášení žalobkyň dne 20. července 2006 *Komise věděla – díky [poskytnutým] důkazům* [...] – že dvoustranné kontakty mezi určitými účastnicemi kartelové dohody pokračovaly v roce 2005‘ “. Toto zjištění vedlo Soudní dvůr k potvrzení rozsudku Tribunálu [25].

41. Tribunál v napadeném rozsudku zajisté v bodě 341 shledal, že „jak uvádí v bodě 592 odůvodnění napadeného rozhodnutí, *Komise již měla k dispozici*, ještě před tím, než […] dne 31. března 2004 obdržela prohlášení společnosti Repsol […], relevantní informace[…]“. Je tedy pravda, že se přezkum provedený Tribunálem může jevit jako velmi stručný, a lze dokonce tvrdit, že Tribunál neověřil, zda držení důkazů odpovídalo v projednávané věci znalosti jejich obsahu.

42. S přihlédnutím k irelevanci tzv. „kognitivního“ kritéria však zastávám názor, že držení důkazů je v tomto kontextu rovnocenné znalosti jejich obsahu. Nehledě na to, zda toto odůvodnění Tribunálu musí být považováno za skutkové zjištění nebo právní kvalifikaci skutečností, irelevance „kognitivního“ kritéria mě tudíž vede k odmítnutí výhrad společnosti Repsol a dalších.

43. Za těchto podmínek nejsou části napadeného rozsudku, kterých se týká druhý důvod kasačního opravného prostředku, stiženy žádnou vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, takže uvedený důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

23 — Upřesňuji, že sdělení o shovívavosti z roku 2002 definuje podmínky, za kterých podniky spolupracující s Komisí během jejího šetření ohledně kartelové dohody mohou být osvobozeny od pokut nebo pokuty, které by jinak musely zaplatit, mohou být sníženy. V případě vícero žádostí o shovívavost obdržených v souvislosti s týmž protiprávním jednáním je první žádost považována za žádost o ochranu a následné žádosti za žádosti o snížení pokuty, ledaže by první žádost byla zamítnuta. V projednávané věci se má za to, že společnost Repsol a další podaly žádosti o snížení pokuty.

24 — Jak je patrné z rozsudku Solvay v. Komise (C-110/10 P, EU:C:2011:687), existují též situace, kdy Komise ztratí část důkazů, avšak o takovouto situaci se v projednávané věci nejedná.

25 — EU:C:2015:258, bod 80.

VI – **Závěry**

44. Z výše uvedených důvodů, aniž je dotčen přezkum ostatních důvodů kasačního opravného prostředku, navrhuji, aby Soudní dvůr druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítl. O nákladech řízení bude rozhodnuto později.